

Yalan

– Mehmet Avcı · 26 Kasım 2011

Temizler hangi yağmur şimdi yalan düşmüş aşkımızı
Gözlerden akan hangi ayrılık gözyaşı, ak pak siler geçmişimizi
Yüreğini söküp yerinden hangi okyanusa atsan süt beyaz sunabilirsin
Hangi annenin memesine uzanan dil kadar temiz sözlerin
Yalandın rüyalarımda çırılçıplak koynuma giren kadar...

Hangi arsız kadının pis makyajının değdiği aynaya baktın
Avuçlarının arasında atan kalbimi bir sinirle sıkıp patlattın
Bakışın fer olurdu gözlerime kör karanlıklara kapattın
İçime bin bir dert salıp adını yalan bıraktın

Ne yazar ki bundan sonrası, ölüm fermanı olsun
Nefes almak yaşamak değil ki;
Değil ki, gözlerin olmadan, sözlerin duyulmadan, nefesin okşanmadan yaşamak
Şimdi kuru bir ağaç çiz gözlerine, dalı kırılmış yaprakları dökülmüş...

Kabuk bağlamadan yalanların yenisini koy üstüne
Ağrı Dağı heybeti dedikleri bu işte
Yalnızlığı bu
Ayazı, karakışı...
Bir gözün bin göze aynı bakışı

Özledim seni,
Gözlerim gözlerin olmadan yaşayamaz
Yaşanmaz sensiz hayat
Açılmaz kapılar
Görülmez aşk celseleri
Kondumuza sevda yazılmaz
Yaşanmaz adına aşk denen vahalar
Adın düşmez dilimden iki hece
Dersem;
Yalan!

06.02.2009 – Ağrı 00:50